

لحام الحرة الحاج على الواني

كشيه سده مولا آه واولا

زد صبي جبريل امين اندر سما الكون
سده منهدم ركني هدا وعلهي مكرون
صده واي آرين غم گشته محراب علي برون
واز خون حيدر منبر ديوار در ملكون
از قوم آعدا آه واولا

دار از جفاي ابن ملجم آن ستم آور
شمس پيره كني از كينه زد برفق آن حيد
سده غمخه خون هراب آن مجد آن منبر
بنيگر چه شور ما تم غمخا سر سر
در عمرتي اعدا آه واولا

روح القدس صاح ابراهيم ركن الاله والله
حيدر هوه انجرايه واهل السمه تحديب آه
واهل الارض ملصيه وابتاري اوتبعوا
بالجده فاحله الرحيه ابتادي واولاده
بهورش غمخا آه واولا

روح الانبي گفنا كه گشته منهدم از كني
والله اركان الهدى اندر ره ايه ديني
رحن بركزي ما جرانالان دل نمكيني
واندر جهان در مائتي حتم النبيين
واندر غم زهرا آه واولا

الكوكب نار آه واولا

سبطي حيد بهر حيدر در تاب تاب
ملك محرابي زد بركزي ما جرانالان
گويد به عالم از كني من سده روان ياري
بايم علي روزه من گشته كينه جيون
اي ريت يگانه آه واولا

الكوكب صفت بالنايبه والظلمت الكونين
صاروا ينامه اربلا ولي يا ولي الحسين
وايه المصيب العالميه اربلا صبح العين
حي او انسي نضرخ اجهت هالقا جع مين
يارت العلين آه واولا

كف آن وصيتهاي طاهها بهر ابي
كو حرمست قرآن كو حرمست ابي عتي
واربعده طاهها عترتي اندر غم محبت
گويد فرائي از علي خواهم فرحمت
روم كربلا آه واولا

دعوت الی

لِلْحَادِثِ الْحَبِيبِ الْحَاكِمِ عَلَى الْفَرَاتِ

فُؤَادٌ كَفْتَا نُورِيكُنَا دَر مَحْرَابِ
قَلْبِ دُنْيَا زِينِ مَا جَرِ شَدُ خُونَابِ
وَاوِيلَا وَاوِيلَا وَاوِيلَا وَاوِيلَا

هَمَّجُونِ زَيْغَرِ كَيْفِ فِتَادِ آن حِيدِ
از كَيْتِ بِي مَلِجَمِ بَدِ اخْتِ
جَنِّ بَرِ بَرِشِ زُنْدِ بَرِ

حُورِ مَلَائِكِ جَمَلِ بَا حِشْمِ ثِ
بَرَزَانِ اَنْدَرِ جَنَانِ بِيغَبِ
كُونِ مَكَانِ دَارِ دُخَانِ تَامِشِ
وَاوِيلَا وَاوِيلَا وَاوِيلَا وَاوِيلَا

اَهْلِ زَمِيْنِ جَمَلِ بِهْ آهْ مَا تَمِ
وَاَنْدَرِ سَا جَمَلِ مَلَائِكِ دَرِ

رَفْتِ اَزْ جَنَانِ حِيدَرِ آن سَرِ اعْظَمِ
زَهْرِ زُنْدِ كَسْتِ عِلِّ اوْبَرِ هَمِ
گَوِيْدَرِ كِيْنِ رَفْتِ اِيْنِجِيْنِ آن مَوْلَا
نُورِ مُبِيْنِ بَا حِشْمِ قَرِيْبِ اَزْ اَعْدَا
وَاوِيلَا وَاوِيلَا وَاوِيلَا وَاوِيلَا

رُوحِ الْاُمِيْهِ زِدْ صِيْبِ بَا صَدِ افْعَا
شَدِ كُتْمِ حِيدَرِ آن وَجُودِ احْسَا
شَدِ مَرْهَمِ رَكْنِ هُدَى اِيْ يَارِ
مُوسَى عِيْسَى وَنُوحِ اَنْدَرِ اَحْمَرِ

عَمَّسِ عَمَلَا سَدِ مُبْتَلَا بِهْ مَا تَمِ
اَنْكَلِ جِلَا دَاوِلَا بَعَالِمِ
وَاوِيلَا وَاوِيلَا وَاوِيلَا وَاوِيلَا

اِيْ دِلِ بُوْرِ اَرْبَرْ نُوْرِ بَرْدَانِ
اِيْ دِيْدِهْ رُوْرِ شَبِ بُوْتُوْگِيْ بَانِ
اِيْ قَلْبِ عَالَمِ نَا قِيَامَتِ ثَلَاثِ
شُوْتُوْ اِيْ شَيْخِ بُوْرِ حِيْرَانِ
گُوِيْدِ حِيْ رَفِيْقِ زَمِيْنِ بِيْدِ رَجَا
شَدِ اِيْ جَمِيْ اَنْدَرِ هَمِيْ بِيْدِ وِرَا
وَاوِيلَا وَاوِيلَا وَاوِيلَا وَاوِيلَا

گُوِيْدِ حِيْ اَنْ سَطَا طَا هَا اَلْمُخْتَارِ
دَا دَا رُحْفَاوُ كَيْتِ اِيْ اَسْرَارِ
مَحْرَابِ شَدِ رِيْلِيْ رُحُوْنِ كَرَارِ
فَرْقِيْ جُوْمَهْ شَدِ اَرْحِفَايِ غَدَارِ
كَفْتَا كِهْ بَرِ اِيْ حِيدَرِ
كَشَمِ بِيْرِ بِيْ نُوْحِ آخِرِ هِمْرَاهَتِ
وَاوِيلَا وَاوِيلَا وَاوِيلَا وَاوِيلَا

زَيْبِ گُوِيْدِ بَا بَا مَرْوَزِ سُوِيْمِ
كُتْمِ سَعِيْدِ اَرْغُصِيْهِ تُوْمُوْرِمِ
هَرْدَمِ زُخْمِ دَرِ مَا تَمَتِ بَرُوِيْمِ
گُوِيْمِ اَمَانِ اَرْ كَيْتِ كَدُوِيْمِ
اِيْ خُوْشِيْ بِيَانِ دَايِ بِيْجَانِ عِيَايِ
بِهَرْتِ رُجَانِ شَدِ نُوْحِ خَانِ فَرَايِ
وَاوِيلَا وَاوِيلَا وَاوِيلَا وَاوِيلَا

نَهْتِ

فکر کبریا

و اسعی

لوالله

لوالله

روح الامید در آستان
 زرد صید حیدر گشته شد
 و اندر غشی فتنی زمان
 زرد صید حیدر گشته شد
 در آستان روح الامید
 با شکرستان آه لبها
 زرد صید با غلبه حیات
 ماتم کشید آیدم به یا
 گشته امیر انوشیروانی
 مقتول تیغ یو حفا
 در مانتی اهل جهان گشته شد
 زرد صید حیدر گشته شد
 شد مقتول بر کشته شد از کوه این روزگار
 و از قتل آن چوندا فودین گشته انگار
 و انوشیروانی گشته شد آن خجسته بود در گذار
 زرد صید حیدر گشته شد
 و اندر غشی او نوبت عیسی و موسی و یونس
 در ناله آن حیدر انوشیروانی طاهای جهان النعم
 ره رفته زین غم پیر با ناله و فغان و غم
 زین ماجراییون زمان و در صید حیدر گشته شد
 صید او دل یوسف و در قتل آن آیه الزیجا
 زین غم زین غم زین غم گویید بیدار و فتنی خجا
 ای نسیم دخت غم به یوسف رفت آن ایام و یوسف
 بی خبری از ایوب بیان
 زرد صید حیدر گشته شد

زرد صید حیدر گشته شد
 گریه دیده ملکون از خون
 که نه شد اندر آه غم
 دین بی شد ملکون
 زرد صید حیدر گشته شد
 غم بود در عالم مزون
 با شکرستان آه لبها
 زرد صید حیدر گشته شد
 عیون و بحر آب وجود
 شد غم خون ای شمعیان
 و از بهر این دین و دود
 رفت آن علی و جهان
 غم شد ملک با هم حیرت
 گشته حیدر گشته شد
 از کینه غم حیدر گشته شد
 زرد صید حیدر گشته شد
 سر در گریبان حیدر
 اکون پنهان سر بر
 گویید غم به یوسف
 رفت غم آید دیگر
 انگار نه شد غم قضا
 و از کینه آن بد گریه
 اردل فرامی لوح جهان
 زرد صید حیدر گشته شد

